

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (kasačního senátu) 3. prosince 2015

Věc T-127/14 P

Alvaro Sesma Merino

v.

Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Hodnocení — Hodnotící zpráva —
Cíle 2011 — 2012 — Akt nepříznivě zasahující do právního postavení — Přípustnost“

Předmět: Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (třetího senátu) ze dne 11. prosince 2013, Sesma Merino v. OHIM, (F-125/12, Sb. VS, EU:F:2013:192), směřující ke zrušení tohoto rozsudku.

Rozhodnutí: Kasační opravný prostředek se zamítá. Alvarovi Sesmovi Merinovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

Shrnutí

1. *Žaloby úředníků — Akt nepříznivě zasahující do právního postavení — Pojem — Rozhodnutí stanovící cíle úředníka, které bylo přijato před konečným rozhodnutím a nemá právně závazné účinky — Vyloučení*

(Služební řád, čl. 90 odst. 2 a čl. 91 odst. 1)

2. *Úředníci — Přidělení — Reorganizace služeb — Posuzovací pravomoc administrativy — Meze — Zájem služby — Dodržení rovnocennosti pracovních míst*

(Služební řád, články 5 a 7)

1. Pokud jde o akty nebo rozhodnutí, jejichž vypracování se uskutečňuje v několika fázích, mezitímní opatření, jejichž účelem je pouze příprava konečného rozhodnutí, nezakládají sama o sobě právně závazné účinky. Takové účinky plynou pouze z aktu, který vyjadřuje konečné stanovisko předmětného orgánu, a dokud tento akt není přijat, právní situace dotčených osob není přímo a bezprostředně změněna.

Jestliže tedy opatření samo o sobě zakládá právně závazné účinky, které přímo a bezprostředně ovlivňují právní situaci dotčených osob, představuje akt nepříznivě zasahující do právního postavení, proti kterému lze podat stížnost podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu a následně žalobu k unijnímu soudu podle čl. 91 odst. 1 služebního řádu. Skutečnost, že toto opatření je případně zohledněno při

pozdějším přijetí jiného opatření a lze o něm z tohoto důvodu mít za to, že je součástí interního postupu vedoucího k přijetí tohoto jiného opatření, nestačí k tomu, aby zbavilo první opatření povahy aktu nepříznivě zasahujícího do právního postavení.

Skutečnost, že přijetí rozhodnutí, kterým se úředníkovi stanoví cíle na určité období, představuje nezbytný předpoklad přijetí konečného rozhodnutí v rámci hodnocení, nemůže sama o sobě stačit k učinění závěru, že rozhodnutí o stanovení cílů nepředstavuje akt nepříznivě zasahující do právního postavení. Ještě je třeba prokázat, že toto rozhodnutí nezakládá samo o sobě právně závazné účinky, které přímo a bezprostředně ovlivňují právní situaci dotčeného úředníka.

(viz body 26, 27 a 29)

2. Široká posuzovací pravomoc, kterou disponují unijní orgány a instituce v rámci organizace své vnitřní struktury v závislosti na úkolech, které jsou jim svěřeny, a v rámci přidělování zaměstnanců, které mají k dispozici, s ohledem na tyto úkoly, je podmíněna tím, že se toto přidělování uskutečňuje v zájmu služby a je při něm respektována rovnocennost pracovních míst.

Jestliže tedy pravomoci úředníka nesmí být pod úrovní odpovídající jeho platové třídě a pracovnímu místu, nemohou ani jít zjevně nad rámec toho, co lze rozumně vyžadovat od úředníka v předmětné platové třídě, zastávajícího dotyčné pracovní místo, a to tím spíše, že takový požadavek by byl rovněž zjevně v rozporu se zájmem služby.

(viz body 31, 37 a 38)

Odkazy:

Soudní dvůr: rozsudek ze dne 23. března 1988, Hecq v. Komise, 19/87, Recueil, EU:C:1988:165, bod 6 a citovaná judikatura